

дипна борба, албанскыѣ юнакъ умрѣ като са бѣше при Лисуеъ (1467—870), дѣто некаше да отбрани Иллирійско Скутари. Слѣдъ една година, която заминѣ мирно, островъ Негропонтъ, сръдата на венеціанскыѣ владѣнія въ Архипелагъ, паднѣ подъ власть на Турцытѣ слѣдъ седемнадесеть-дневна обсада; а флотата на републиката която бѣше хвърдила котва при входа на пролива са не помръднѣ на кждѣ-годѣ за да му помогне. Тѣзь побѣда станѣ Мухамеду твърдѣ екаша; 50,000 души паднѣхъ убиты.

Третья война избухнѣ на-скоро въ Азія у Караманското княжество. Отъ стотина години князовеѣ на Караманія са размирявахъ сръщу властыа на Султанытѣ колчемъ узнѣяхъ че са заниманы да са бѣхтъ въ Азія. Завосованіето бѣше вече много пхти въстановявало спокойствіето и утвърдявало османската власть. Но квасъ отъ размирія всё съществуваше, и той са умножи отъ покровителството на най-силныя отъ туркменскыѣ князове, Узунъ-Хасана, който захванѣ нѣкои отъ Държавныѣ области. Той бѣше внучъ на прѣдводителя отъ племѣто *Бьла-Овца*, което бѣ присъединено съ Тимура, и което са бѣ размножило подъ покровителството на тозь татарскый завоеватель. Тозь Узунъ-Хасанъ бѣше довършилъ противната Монархія на *Черна-Овца*, присъединена Султану, и завладѣлъ бѣше Хоросанъ. Като са видѣ за заможенъ да са бѣе съ Мухамеда, той го повыка съ едно высокомѣрно писмо, и неприятелскыѣ дѣйствія са захванѣхъ съ прѣвзѣманьето на Токать. Мустафа Султанъ, сынъ Мухамедовъ, са испрати отъ баща си да въспре побѣдоносныя вървезъ на персидскыя войвода. Той го сѣрѣщнѣ при брѣговетѣ на езеро *Короци* и го удари съ толкозь дързость, што расплѣ персидската войска и я принуди да бѣга дору до Ерзерумъ, не далечъ стѣ Ефратъ. Тѣзь са свѣрши тозь походъ побѣдоносенъ за Османцытѣ. Мустафа Султанъ бѣше испроводенъ отъ баща си и въ Караманія, а послѣ повыканъ въ Цариградъ. Юначеството,